BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 021489 25 U
Novi Travnik, 25.5.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, predsjednice vijeća, Aida Pezer-Alić i Vesne Vujice, kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Samre Šiljak, rješavajući u upravnom sporu tužitelja A.D. iz T., …, zastupan po punomoćnici advokatu Berini Krnjić, advokatici iz Travnika, protiv tuženog Federalnog zavoda za penzijsko/mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja tuženog broj: FZ3/2/ 2-35-2-797-17/15 (MB/OB …) od 15.09.2025.godine, upravnoj stvari ostvarivanja prava na invalidsku penziju, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 25.5.2026. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa uprave broj: FZ3/2/2-35-2-797-17/15, MB/OB: … od 15.09.2025. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja direktora Kantonalne administrativne službe u Travniku broj: FZ9/2/1-31-2-11273/25, MB: … od 17.04.2025.godine nisu priznata prava iz invalidskog osiguranja, uz obrazloženje da je Nalazom, ocjenom i mišljenjem Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo - 0djeljenje za prvostepeni postupak Zenica broj:ORS-P-ZE1165/25 od 26.03.2025.godine, utvrđeno da kod imenovanog invalidnost ne postoji, te stoga u smislu člana 48. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („SI. novine FBiH”, broj: 13/18 i Ustavni sud FBiH 93/19, 90/21,19/22,47/24 i 19/25), ne postoji zakonski osnov za priznavanje predmetnih prava.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je putem punomoćnika, protiv rješenja tuženog pokrenuo upravni spor sa prijedlogom da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i da se predmet vrati na ponovni postupak i odluku. U tužbi se ističe tuženi , između ostalog, u pobijanom rješenju ističe da je u nalazu, ocjeni i mišljenju Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja -Odjeljenje za drugostepeni postupak od 03.07.2025.godine navedeno da nije pravilna ocjena i mišljenje Odjeljenja za prvostepeni postupak od 26.03.2025.godine i da sa istim nisu saglasni, jer po mišljenju drugostepene ljekarske komisije liječenje nije završeno i ne postoji osnov za utvrđenje invalidnosti. Nadalje je ova komisija istakla koje još preglede i medicinske pretrage treba da izvrši tužitelj. Međutim, tuženi nije mogao odbiti žalbu tužitelja, odnosno potvrditi odluku prvostepenog organa da se tužitelju ne priznaju prava iz invalidskog osiguranja s obzirom da navedeni nalaz i mišljenje ukazuje na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, te daje očito trebalo dokumentaciju dopuniti kako bi se utvrdilo stvarno stanje stvari. Dakle, tuženi kao drugostepeni organ je morao predmet vratiti prvostepenom organu na ponovno odlučivanje, kako bi se činjenično stanje potpuno utvrdilo. Tužitelj je u žalbi istakao

da je imao pravo da prije donošenja odluke od strane tuženog bude upoznat i da se izjasni o svim činjenicama i dokazima na osnovu kojih se donosi odluka u upravnom postupku u skladu sa članom 4.,5. i 7. Zakona o upravnom postupku Tuženi se poziva na odredbe Pravilnika o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja u pravcu dostavljanja ocjene, nalaza i mišljenja, te navodi da po ovom Pravilniku primjerak nalaza, ocjene i mišljenja Institut dostavlja tuženom kao podnosiocu zahtjeva, a ne osiguraniku. U tom pravcu se tuženi poziva i na odluku Vrhovnog suda FBiH . Međutim, tuženi zanemaruje činjenicu da on vodi postupak u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, te da u pogledu tužitelja kao stranke u postupku prvenstveno mora i dužan je primjenjivati odredbe ovog Zakona. Dakle, obaveza Instituta da dostavi tuženom nalaz i mišljenje nije sporna, ali tuženi i prvostepenom organ, kao upravni organ, nakon što zaprimi ljekarski nalaz i mišljenje je dužan da strankama dostavi sve dokumente i da ga upozna sa činjenicama i dokazima, pogotovo dokazima na koji ima zasniva svoju odluku. Kako bi se utvrdilo stvarno stanje stvari i činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, kako to predviđa član 7. ZUP-a i načelo materijalne istine, tuženi je morao upoznati tužitelja o nalazu i mišljenju ljekara a kako bi on eventualno predložio druge dokaze u svrhu dokazivanja stvarnog oštećenja organizma odnosno uradio i sve druge pretrage koje su potrebne, a što je opet bila dužnost tuženog i prvostepenog organa i u skladu sa članom 5. stav 2. ZUP-a. Tuženi prilikom donošenja pobijanog rješenja očigledno nije postupio ni u skladu sa članom 6. Zakona o upravnom postupku koji propisuje da organ uprave dužan da osigura efikasno ostvarivanje prava uz svestrano razmatranje stvari. Pored toga, tuženi nije uzeo u obzir (kao ni prvostepeni organ), a niti naveo razloge zbog čega nije prihvatio dokaz tužitelja nalaz i mišljenje Prvostepenog liječničkog povjerenstva za utvrđivanje radne sposobnosti od 04.11.2015.godine kojim mu je utvrđena invalidnost sa 80% oštećenja organizma i da kod njega ne postoji sposobnost za rad i samostalno privređivanje trajno, pa je ostalo nejasno da li ovaj dokaz nema utjecaja na odluku i ako nema iz koji razloga? Kako činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno , tuženi je povrijedio odredbe Zakona o upravnom postupku, pa tako nije pravilno primijenio ni materijalni propis, stoga tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojim se poništavaju rješenje tuženog broj FZ3/2/ 2-35-2-797-17/15 (MB OB ...) od 15.09.2025.godine i rješenje Kantonalne administrativne službe Travnik broj FZ9/2/ 1-31-2-1127-3/25 MB: ... od 17.04.2025.godine kao nezakonita i nalaže se tuženom da donese novu na zakonom zasnovanu odluku.

U odgovoru na tužbu tuženi navodi da osporenim rješenjem tuženog nije povrijeđen zakon niti lični interes tužitelja temeljen na zakonu, te da tuženi ostaje u cijelosti kod pobijanog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neutemeljena.

Nakon što je sud u skladu sa odredbom člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, ispitao zakonitost pobijanog upravnog akta u granicama razloga iz tužbe odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Tužba je neosnovana.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je predmetni upravni postupak pokrenut po zahtjevu tužitelja od 17.2.2025.godine za ostvarivanja prava po osnovu invalidnosti, te da je prvostepeni organ u postupku koji je prethodio

donošenju pobijanog prvostepenog rješenja proveo medicinsko vještačenje putem nadležnog stručnog organa, te o istom pribavio Nalaz, ocjena i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, Odjeljenja za drugostepeni postupak Sarajevo, broj: ORSDOV-P-SA-571/25 od 03.07.2025.godine, u kome je navedeno da je dopunjen nalaz, da su nepravilni ocjena i mišljenje ORS-P-ZE-1165/25 od 26.03.2025. godine i sa istim nisu saglasni tj. ne postoji osnov za utvrđivanje invalidnosti jer liječenje nije završeno. Smatraju da je potrebno nastaviti liječenje pod kontrolom neurologa, te sa urađenim EEG-om sa deprivacijom sna, kontrolnim nalazom neurologa i kopijom zdravstvenog kartona, uputiti na ocjenu radne sposobnosti uz napomenu, sadržanu Nalazu, ocjeni i mišljenju navedeno da je osiguraniku ranijim Nalazom, ocjenom i mišljenjem od 22.03.2017. godine zbog povrede od 22.01.2015. godine utvrđena II kategorija invalidnosti za radno mjesto-šivanje odjevnih predmeta. Dalje iz stanja spisa proizilazi da je ranijim Nalazom i mišljenjem od 22.3.2017.goidne zbog povrede od 22.1.2015.godine utvrđena II kategorija invalidnosti za radno mjesto -Šivanje odjevnih predmeta zbog čega je rješenjem od 10.4.2017. godine priznato pravo na raspoređivanje na drugom radnom poslu koji ne iziskuje strogo određene ritama rada i naknadu plaće počev od 22.3.2017. godine.

Na temelju citiranog Nalaza, ocjene i mišljenja drugostupanjskog organa medicinskog vještačenja, broj: ORSDOV-P-SA-571/25 od 03.07.2025. godine tuženi organ je primjenom odredbi člana 48. i 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju osporenim rješenjem utvrdio da se tužitelju ne priznaje pravo iz invalidskog osiguranja, te je primjenom navedenih zakonskih odredbi, uz primjenu odredbe člana 241. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98 i 48/99), odlučio o žalbi tužitelja kako je to pobliže navedeno u dispozitivu osporenog rješenja.

Članom 48. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine Federacije BiH”, broj: 13/18 -u daljem dijelu teksta: Zakon o pio/mio), propisano je da invalidnost kod osiguranika u obveznom osiguranju postoji kada se utvrdi da je, zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju koje se ne mogu otkloniti liječenjem ili medicinskom rehabilitacijom, nastala promijenjena radna sposobnost ili gubitak sposobnosti za rad na radnom mjestu, odnosno poslu koji je obavljao na dan ocjene radne sposobnosti ili koji je obavljao prije prestanka osiguranja. Stavom 2. istog člana promijenjena radna sposobnost postoji kada osiguranik u obveznom osiguranju, zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju, sa radnim naporom koji ne ugrožava njegovo zdravstveno stanje, ne može da radi na radnom mjestu odnosno poslu iz stava 1. ovog člana, ali može sa punim radnim vremenom, sa ili bez prekvalifikacije ili dokvalifikacije, da radi na drugom radnom mjestu, odnosno poslu, koji odgovara njegovoj stručnoj spremi odnosno radnoj sposobnosti stečenoj radom. Stavom 3. istog člana propisano je da gubitak radne sposobnosti I (prva) kategorija invalidnosti postoji kada se utvrdi da osiguranik u obveznom osiguranju trajno nije sposoban za rad na radnom mjestu odnosno poslu koji je obavljao na dan ocjene radne sposobnosti ili koje je obavljao prije prestanka osiguranja, kao ni za drugo radno mjesto odnosno posao koji odgovara njegovoj stručnoj spremi odnosno radnoj sposobnosti stečenoj radom, niti se prekvalifikacijom ili dokvalifikacijom može osposobiti za druge poslove koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi odnosno radnoj sposobnosti stečenoj radom. Invalidnost prema stavu 1.

ovog člana može prouzrokovati povreda na radu, profesionalna bolest, povreda van rada i bolest.

Odredbom člana 119. stav 1. istog Zakona propisano je da prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, prestaju kada u toku korištenja prestanu da postoje uslovi za ostvarivanje tih prava, dok je u stavu 2. istog člana propisano da prava u skladu sa stavom (1) ovog člana prestaju od dana prestanka postojanja uslova za ostvarivanje prava.

Prema odredbi člana 59. istog Zakona, propisano je kada je za rješavanje o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja potrebno utvrditi invalidnost i potpunu nesposobnost za privređivanje, nosilac osiguranja donosi rješenje o pravima po osnovu tih činjenica utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta, a postupak medicinskog vještačenja, kao i ocjena koja se nakon istog donosi, su regulisani odredbama Pravilnika o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja (Službene novine F BiH, broj 63/21).

Članom 20. stav 1.navedenog Pravilnika propisano je da se ocjena "Ispitivanje nije završeno" donosi kada na osnovu pregleda lica čije se medicinsko vještačenje vrši i medicinske dokumentacije nije moguće dijagnostički razjasniti zdravstveno stanje lica čije se medicinsko vještačenje vrši i kada se utvrde nove činjenice koje mogu biti od uticaja na ocjenu, a zahtijevaju daljnja ispitivanja, dok je u stavu 2. istog člana propisano da se ocjena "Liječenje nije završeno" donosi se kada se utvrdi da dosadašnjim liječenjem odnosno mjerama rehabilitacije nisu iscrpljene sve mogućnosti liječenja i kada se očekuje da se daljim liječenjem i rehabilitacionim postupcima može poboljšati zdravstveno stanje. U stavu 3. istog člana propisano je da se ocjena "Ispitivanje i liječenje nije završeno" donosi kada istovremeno postoje okolnosti iz stava (1) i (2) ovog člana.

To znači da u situaciji kakva je konkretna, kada „Ispitivanje i liječenje nije završeno”, nisu ispunjeni osnovni preduslovi za konačnu ocjenu radne i zdravstvene sposobnosti tužitelja, zbog čega je neophodno da tužitelj provede medicinski postupak u skladu s traženjem stručnog organa vještačenja, da do konačne ocjene radne sposobnosti nastavi sa liječenjem pod kontrolom neurologa, te da se sa urađenim EEG-om sa deprivacijom sna, kontrolnim nalazom neurologa i kopijom zdravstvenog kartona, uputi na ocjenu radne sposobnosti, nakon čega isti može ponovo podnijeti zahtjev za ocjenu zdravstvenog stanja.

Nalaz, ocjena i mišljenje da liječenje nije završeno donosi se kada se smatra da sa dotadašnjim liječenjem, odnosno mjerama medicinske rehabilitacije nisu ispunjene sve mogućnosti za sprječavanje promjena ili gubitka radne sposobnosti osiguranika u smislu propisa o penzijskom i invalidskom osiguranju, odnosno kad se očekuje da sa daljnjim liječenjem može uspostaviti radna sposobnost i u tom nalazu, ocjeni i mišljenju daju se preporuke o načinu daljeg liječenja osiguranika, što je u konkretnom slučaju i učinjeno. Nakon što osiguranik provede liječenje po preporuci Instituta, to jest nakon definitivnog provođenja liječenja, osiguranik može ponovo podnijeti zahtjev za ocjenu zdravstvenog stanja. Postupak ocjenjivanja se nastavlja tek nakon što se osigura sva tražena medicinska dokumentacija, nakon što se iscrpe sve mogućnosti liječenja i medicinske rehabilitacije, na osnovu koje će stručni organ vještačenja biti u mogućnosti donijeti novu pravilnu ocjenu radne sposobnosti. To

znači da u situaciji kakva je konkretna jer „liječenje nije završeno“ nisu ispunjeni osnovni preduslovi za konačnu ocjenu radne i zdravstvene sposobnosti osiguranika zbog čega je neophodno da tužitelj provede medicinski postupak u skladu s traženjem stručnog organa. Polazeći od naprijed utvrđenog činjeničnog stanja, čiju potpunost i pravilnost nije dovedena u pitanje osim paušalnim i neutemeljenim navodima tužitelja, penzioni organi su pravilno zaključili da tužitelj ne ispunjava zakonske uslove da bi mu se moglo priznati pravo na invalidsku penziju, odnosno pravilno je tuženi cijenio da nisu ispunjeni uslovi za priznavanje prava na invalidsku penziju zbog čega je odbio žalbu.

Neosnovano tužitelj ističe da mu nije omogućeno sudjelovanje u postupku jer mu nije dostavljen Nalaz, ocjena i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo - 0djeljenje za prvostepeni postupak Zenica broj:ORS-P-ZE1165/25 od 26.03.2025.godine, kojim je utvrđeno da kod imenovanog invalidnost ne postoji. Naime, Kantonalna administrativna služba u Travniku je 17.2.2025. godine podnijela Institutu za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja - Odjeljenju za prvostepeni postupak Zenica zahtjev za medicinsko vještačenje, pa se u ovom predmetu primjenjuje Pravilnik o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja (Službene novine F BiH, broj 63/21). Odredbom iz člana 38. stav 1. navedenog pravilnika, je propisano da nakon završenog postupaka medicinskog vještačenja, jedan primjerak nalaza, ocjene i mišljenja se dostavlja podnosiocu zahtjeva, odnosno organu uprave ili instituciji koja je podnijela zahtjev, a jedan primjerak ostaje u arhivi Instituta. Kako je zahtjev za medicinsko vještačenje podnijela nadležna služba penzijskog i invalidskog osiguranja, to se u skladu sa naprijed citiranom odredbom jedan primjerak nalaza, ocjene i mišljenja dostavlja toj službi, kao podnosiocu zahtjeva, a tužitelj je imao mogućnost da izjavi žalbu protiv prvostepenog rješenja koje je doneseno na osnovu pribavljenog nalaza, ocjene i mišljenja, što je u konkretnom slučaju tužitelj i učinio, pa po mišljenju ovog suda nije došlo do povrede prava tužitelja, odnosno povrede odredbe iz člana 141. stav 3. Zakona o upravnom postupku. Također, neprihvatljivi su navodi tužitelja o povredi odredbi iz članova 5.,6.,7., i 8. Zakona o upravnom postupku samo iz razloga što mu nije dostavljen nalaz i mišljenje, niti ima osnova za zaključak da je činjenično stanje nepravilno i nepotpuno utvrđeno jer drugostepena komisija nije prihvatila nalaz prvostepene komisije, dajući u konačnom mišljenje zasnovano na pregledu tužitelja i cjelokupne medicinske dokumentacije.

Činjenica da komisije nisu cijenile Nalaz i mišljenje od 4.11.2015. godine kojim je Prvostepeno liječničko povjerenstvo za utvrđivanje radne sposobnosti Busovača utvrdilo da ne postoji sposobnost za rad i samostalno privređivanje -Trajno koji je pribavljen za potrebe postupka pokrenutog po zahtjevu tužitelja koji je rješenjem broj: 1270224573 od 22.0.2015. godine odbijen, te nakon toga rješenjem od 31.12.2015.godine, nakon pribavljanja drugostepenog nalaza i mišljenja odbijena i žalba ne utječe na osnovanost tužbe jer je u smislu naprijed citiranih odredbi Pravilnika i Zakona o pio/mio tuženi u obavezi nakon prijema zahtjeva pribaviti nalaz i mišljenje prvostepene komisije, a po žalbi i drugostepene, slijedom čega se odluka ne može zasnivati na ranije pribavljenim prvostepenim nalazima na kojim je zasnovana pravosnažna odluka.

Dakle, organi uprave, prilikom rješavanja o predmetnom zahtjevu tužitelja, imaju obvezu pribaviti nalaz i mišljenje spomenutog instituta, pa kako u konkretnom slučaju

iz Nalaza, ocjene i mišljenja drugostepene ljekarske komisije od dana 3.7.2025. proizlazi da kod tužitelja ispitivanje i liječenje nije završeno, to su organi uprave pravilno primijenili odredbu člana 39. a u vezi sa članom 48. i 58. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranu Federacije BiH, kao i član 119. istog zakona.

Imajući u vidu sve gore navedeno ovaj sud je zaključio da je postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja tuženog pravilno proveden, da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i da je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo, zbog čega je na osnovu člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar — Predsjednica vijeća

Samra Šiljak — Lazarela Porić

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.